

Modlitwa

Panie, naucz nas modlić się. Na pewno każdy z nas przeżył nieraz błogą chwilę, gdy po wielu trudach dnia powszedniego, czasami po jakichś problemach w szkole czy pracy, spływa na nasze serce dziwne ciepło, spokój, odpocznienie. Następuje to często wtedy, kiedy tuż przed zaśnięciem przystępujemy z ufnością do tronu naszego Ojca, dostępując miłosierdzia i łaski, w myśl słów apostoła Pawła z Listu do Hebrajczyków 4:16.

Czym właściwie jest modlitwa? Jest to, jak podaje encyklopedia powszechna, słowny lub myślowy kontakt z bóstwem, rozpowszechniony we wszystkich religiach. Równie ważny jak ofiara. Taką definicję znajdziemy w świeckich opracowaniach, podręcznikach. Dla jednych ludzi modlitwa jest sposobem proszenia, błaganiem, dla innych – potrzebą serca. Jeszcze inni modlitwę sprowadzają do odmawiania z góry ustalonych formułek; pewna grupa ludzi uznaje modlitwę za niezbędną konieczność, gdy spotka ich choroba lub doświadczenie.

• Co Biblia mówi o modlitwie?

Wiele już powiedziano i napisano na temat modlitwy, ale na pewno jeden fakt jest oczywisty: modlitwa dla prawidłowego życia duchowego jest czymś takim, jak życiodajny oddech dla ciała. Jak nie możemy sobie wyobrazić życia bez powietrza, tak duchowa egzystencja jest niemożliwa bez modlitwy.

Wzmiankę o modlitwie znajdujemy w Biblii bardzo wcześnie, bo już w 4 rozdziale 1 Księgi Mojżeszowej, werset 26, gdzie czytamy: *Setowi także urodził się syn i nazwał go Enosz (Enos). Wtedy zaczęto wzywać imienia Pana.*

Od tego momentu modlitwa będzie towarzyszyć bohaterom Pisma Świętego wielokrotnie, co jeszcze bardziej utwierdza nas w przekonaniu, że stanowi ona bardzo ważny element naszej społeczności z Bogiem. Jest ona tak ważna, jak rozmowa dziecka z rodzicami w życiu codziennym, doczesnym. Przecież my jesteśmy dziećmi, a Stworzyciel jest naszym Ojcem.

Język Pisma Świętego jest językiem symbolicznym; rozmowa z Panem Bogiem także posiada swój symbol – jest nim woń kadzideł. Czytamy o tym w Psalmie 141:2 – *Niech wznosi się ku Tobie modlitwa moja jako kadzidło...*, czy też w Obj. 5:8 – *A gdy ją wziął, upadły*

przed Barankiem cztery postacie i dwudziestu czterech starców, a każdy miał harfę i złotą czaszę pełną wonności; są to modlitwy świętych.

Symbolu modlitwy dopatrujemy się także w kadzidle kruszonym i palonym na złotym ołtarzu w Namiocie Zgromadzenia.

• Do kogo mamy się modlić?

Odpowiedź na to pytanie daje nam sam Pan Jezus, który ucząc swoich pierwszych naśladowców słów modlitwy, powiedział: *Gdy się modlicie, mówcie: OJCZE NASZ, któryś jest w niebie...* – Łuk. 11:2.

Jednak wszystkie nasze sprawy i prośby powinniśmy zanosić do Boga w imieniu Pana Jezusa Chrystusa. Wyraźnie o tym mówi Ewangelia św. Jana: *Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: o cokolwiek będziecie prosili Ojca w imieniu moim, da wam* – Jan 16:23.

W Piśmie Świętym znajdujemy także wersety mówiące o tym, że modlono się do Pana Jezusa. Takimi miejscami w Biblii, gdzie spotykamy przypadki zanoszenia modlitw do Zbawiciela, są: Dzieje Ap. 7:59 czy 1 Kor. 1:2 – *Zborowi Bożemu, który jest w Koryncie, poświęconym w Chrystusie Jezusie, powołanym świętym, wraz ze wszystkimi, KTÓRZY WZYWAJĄ IMIENIA PANA NASZEGO JEZUSA CHRYSTUSA.*

W tym miejscu należy wspomnieć i bardzo wyraźnie podkreślić fakt, że adresowanie naszych modlitw do kogokolwiek innego jest niewskazane i stoi w jawnej sprzeczności z Pismem Świętym. Apostołowie nie pozwalali, aby modlono się do nich, czy też aby oddawano im cześć podobną do tej, jaką oddaje się Bogu.

Ciekawą rzeczą jest, że znajdujemy w Piśmie Świętym teksty mówiące o modleniu się do Boga i do Pana Jezusa, ale nigdzie, w żadnej z 66 ksiąg, nie znajdziemy ani jednego fragmentu dotyczącego zanoszenia modlitw do ducha świętego. Myślę, że jest to także ważny dowód przeciw dogmatowi o trójcy. Znajdziemy natomiast miejsca, w których zalecana jest modlitwa zanoszona w duchu: *Ale wy, umiłowani, budujcie siebie samych w oparciu o najświętszą wiarę waszą, módlcie się w duchu świętym* – Judy 1:20.

• Z jakich elementów powinna się składać

modlitwa?

Aby dowiedzieć się, jakie elementy powinny wchodzić w skład naszej modlitwy, powróćmy jeszcze raz do Modlitwy Pańskiej. Ta modlitwa rozpoczyna się od słów: **Ojciec nasz, któryś jest w niebie**, czyli jakby od adresu, od wyraźnego zaznaczenia, do kogo kierujemy wypowiedziane przez nas słowa.

Kolejnym elementem jest uwielbienie Pana Boga – jest to także ważna część modlitwy. Element uwielbienia znajdujemy również w arcykapłańskiej modlitwie naszego Pana oraz w pieśni Mojżesza. Nasz Bóg jest godny tego, aby za każdym razem, gdy przystępujemy do Jego stóp, okazywać Mu cześć i chwałę, zgodnie ze słowami z Objawienia św. Jana 4:11, które tak często śpiewamy: **Godzien jesteś, Panie i Boże nasz, przyjąć chwałę i cześć i moc, ponieważ Ty stworzyłeś wszystko, i z woli Twojej zostało stworzone, i zaistniało.**

Kolejną częścią składową Modlitwy Pańskiej jest prośba. W modlitwie, której nauczył nas Pan Jezus, występuje prośba o przyjście Królestwa Bożego, o wypełnienie woli Bożej, o pokarmy na każdy dzień oraz prośba o odpuszczenie grzechów. Wzmiankę o tym, że jednym z celów modlitwy jest wyznawanie grzechów, znajdujemy także w Starym Testamencie (Ezdr. 10:1). Jednak to nie wszystko, o co można prosić Boga.

• O co można się modlić?

Myślę, że każdy, kto wstępował na drogę poświęcenia, modlił się o to, aby jego ofiara została przyjęta, aby nastąpiło uświęcenie go przez Pana Boga. Pan Jezus zalecił, abyśmy prosili o ducha świętego. Myślę, że wszyscy pamiętamy słowa naszego Pana zawarte w Łuk. 11:13 – *Jeśli więc wy, którzy jesteście źli, umiecie dobre dary dawać dzieciom swoim, o ileż bardziej Ojciec niebieski da ducha świętego tym, którzy go proszą.*

Inną niezbędną i ważną sprawą, o jaką można, a nawet należy się modlić, jest błogosławieństwo i opieka nad innymi domownikami wiary. Jak bardzo potrzebna jest modlitwa za braćmi, możemy się przekonać na przykładzie historii ap. Piotra, gdy został uwięziony, a modlitwy zboru zanoszone do Boga sprawiły, że został w cudowny sposób uwolniony. Niejeden z nas doświadczył mocy modlitwy, gdy był chory, w doświadczeniach i trudnościach, a bliscy bracia ze zboru prosili w jego sprawie.

• Czy wszystkie modlitwy bywają

wysłuchane?

Myślę, że nie, bo czy mogą zostać wysłuchane modlitwy, które przeciwstawiają się sobie, które są wypowiedziane przez zwaśnionych braci lub siostry, a prośby zanoszone przez nich są ze sobą sprzeczne? Czasem prosimy o rzeczy zbędne, które nie przyniosą nam niczego pożytecznego, dlatego Pan nas nie wysłuchuje. Znajdujemy także pewne wersety Pisma Świętego, które mówią o warunkach wysłuchania modlitwy. Na przykład apostoł Piotr w swoim 1 Liście 3:12 pisze następujące słowa: *Oczy Pana są zwrócone na sprawiedliwych, a uszy jego ku prośbie ich, lecz oblicze Pańskie przeciwko tym, którzy czynią zło.* Albo słowa Przyp. 28:9 (BT) – *Kto ucho odwraca, by Prawa nie słyszeć, tego nawet modlitwa jest wstrętna.*

Z tych dwóch wersetów dowiadujemy się, czyje modlitwy Pan wysłuchuje: jedynie tych, którzy starają się żyć wedle zasad podanych w Jego Słowie, którzy starają się być sprawiedliwymi. Czasami nasze życie jest przykładowe, Słowa Pana uwidaczniają się w naszym postępowaniu, a jednak dochodzimy do przekonania, że nasze modlitwy nie są wysłuchiwanie. Mogą być dwa powody tego stanu. Po pierwsze, musimy pamiętać o tym, iż Pan Bóg stosuje jakby trzy sposoby odpowiadania na nasze prośby:

- NIE – ten rodzaj odpowiedzi już częściowo omówiliśmy;
- TAK – wówczas prawie natychmiast otrzymujemy jawną odpowiedź na nasze słowa (np. błogosławieństwo w czasie zebrania, modlitwa braci ze zboru w Jerozolimie za uwięzionym ap. Piotrem itp.);
- POCZEKAJ – wówczas musimy się uzbroić w cierpliwość tak jak owa natrętna wdowa.

Po drugie czasem nie otrzymujemy odpowiedzi na nasze prośby i wołania, ponieważ źle prosimy. Ten powód niespełnienia modlitwy zawarł ap. Jakub w swoim Liście 4:3. Bóg może także nie odpowiedzieć na nasze słowa, jeśli tak naprawdę w naszej modlitwie nie ma wiary (Jak. 1:6-7).

• Jak należy się zachować podczas modlitwy?

Na koniec naszych rozważań przypomnijmy sobie wskazówki Słowa Bożego, dotyczące naszego zachowania w tej szczególnej chwili. Przypomnijmy kilka wersetów i omówmy je krótko:

Mat. 6:5-8 – Główną myślą tych czterech wersetów jest, aby nasza modlitwa nie była czynioną na pokaz, i aby nasze słowa nie były wypowiedzane w celu zaprezentowania umiejętności budowania zawiłych i skomplikowanych zdań, w których gubi się cel modlitwy. Pan Jezus wyraźnie zaznaczył, że kolejnym czynnikiem, warunkującym dotarcie naszej modlitwy przed tron Pana Boga, jest pokora.

1 Kor. 11:4-5 – W tych wersetych z kolei zawarte są myśli dotyczące naszego ubioru podczas tej szczególnej społeczności z Ojcem Niebieskim. To prorokowanie, o którym mówi apostoł, odnosi się także do wypowiadania myśli podczas zebrania, a nawet do rozmowy na podstawie Pisma w domu.

Na temat pozycji, jaką należy przyjąć podczas trwania modlitwy, znajdujemy bardzo wiele różnych wzmianek. Mojżesz i Jozue, gdy się modlili, leżeli – czytamy o tym w 5 Mojż. 9:25-26; Joz. 7:6. Anna, prosząc o Samuela, stała (1 Sam. 1:26). Pan Jezus podczas swojej modlitwy

arcykapłańskiej klęczał (Łuk. 22:41). Znajdujemy także typowe dla tamtej kultury modlenie się z podniesionymi rękami. Powszechnie przyjęty obecnie w krajach chrześcijańskich zwyczaj składania rąk podczas modlitwy, został wprowadzony przez narody germańskie, które po przyjęciu Ewangelii rozprzestrzeniły tę formę zanoszenia próśb i dziękczynień do naszego Ojca.

Podsumowując ten ostatni fragment naszych rozważań, możemy stwierdzić, że nie jest ważne, czy stoimy, klęczymy, leżymy, czy przyjmujemy jakąkolwiek inną pozycję ciała. Ważne są nasze intencje, wewnętrzny duchowy spokój i wiara we Wszechmogącego. Modlitwa jest ogromnym darem, który powinniśmy umiejętnie wykorzystać.

Panie naucz nas modlić się, albowiem wiele może usilna modlitwa sprawiedliwego.

WE 3/1996

Olszewski Adam